

Kaj menijo šišenski krajan o preoblikovanju KS

Manjše krajevne skupnosti - boljše delovanje

Ponedeljkovo dopoldne je bilo, ko sva s fotoreporterjem krenila na šišenske ulice, da povprašava občane krajevnih skupnosti Zgornja Šiška, Hinko Smrekar in tudi Medvod, kaj menijo o preoblikovanju njihovih krajevnih skupnosti.

Morda to ni bil najbolj primeren čas za tako anketo, saj so bili tisti, ki se v delo krajevnih skupnosti najbolj vključujejo, na svojih delovnih mestih. Vendar pa sva naletela na nekatere kar zgovorne sogovornike, ki jih živ-

ljenje in delo v sedanjih krajevnih skupnostih in možnosti po preoblikovanju močno zanimajo. Nikakor pa tega ne bi mogla trditi za ženski del prebivalstva, ki je vse prerad to problematiko obešal na ramena moških. Kot da ne bi mogle tudi ženske dovolj tvorno sodelovati v krajevni samoupravi...

V želji, da krajevne skupnosti zagotovijo občanom čimveč možnosti za delovanje v krajevni samoupravi, so se v teh treh šišenskih KS odločili za preoblikovanje v več krajevnih

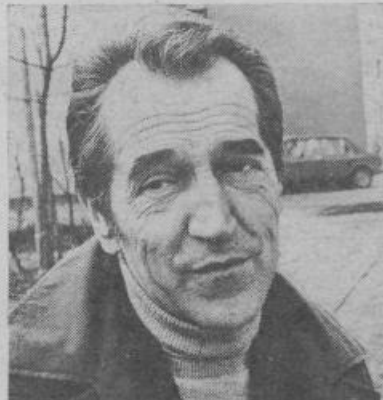
skupnosti. Največ sprememb bo doživela krajevna skupnost Medvode, ki se bo preoblikovala v pet krajevnih skupnosti, medtem ko se bosta krajevni skupnosti Zgornja Šiška in Hinko Smrekar preoblikovali v po dve krajevni skupnosti. Občani se bodo o preoblikovanju odločali na referendumu 20. aprila, zato nas je zanimalo, koliko so seznanjeni z akcijo preoblikovanja in kaj menijo o njem.

Lado Jelen: »Naša krajevna skupnost številčno sicer ni prevelika, mislim pa, da je prostorsko preobsežna. Čisto drugačne probleme imajo na primer občani novih sosesk v Preski, kakor občani na vaseh. Zato ena sama krajevna skupnost le težko prisluhne željam vseh in težko razrešuje vse probleme. Tudi krajanima imajo premalo možnosti za sodelovanje. S preoblikovanjem krajevne skupnosti v manjše zaokrožene enote bo vsaka krajevna skupnost lažje reševala svoje probleme, bolj poglobljeno in z večjim sodelovanjem krajanov. Krajanima se bodo tudi bolj poznali med seboj, bolj se bodo lahko vključili v odločanje, zato mislim, da je tako preoblikovanje zelo dobro.«

Desanka Mikić: »O preoblikovanju krajevne skupnosti v dve sem izvedela iz občinskega glasila. Mislim, da je taka odločitev zelo dobra, saj je današnja krajevna skupnost preobremenjena, občani se premalo vključujemo v njeno samoupravo in se tudi premalo poznamo med seboj. V manjši krajevni skupnosti bomo imeli vsekakor več možnosti odločanja o tistih problemih, ki tarejo manjšo sredino in se danes v množici problemov velike krajevne skupnosti kar izgubijo. Verjetno bodo v manjši krajevni skupnosti lažje zaživele tudi različne aktivnosti, ki bodo povežale ljudi med seboj, da se bomo bolj poznali in marsikaj lahko tudi sami storili za okolje, v katerem živimo.«

Jože Kompare: »Vrsta problemov tare krajanima naše krajevne skupnosti. V tako veliki krajevni skupnosti, kot je Zgornja Šiška, se le težko razrešuje prav vse. Nekateri krajanima se pritožujejo nad makadamskimi cestami, druge moti prevelik promet po Derčevi ulici, da o številnih komunalnih problemih ne govorimo. Krajanima se med seboj ne poznajo, le malo se jih vključuje v delo krajevne samouprave, kar je tudi razlog, da težko organiziramo večje akcije. Mislim, da bomo v dveh krajevnih skupnostih lahko mnogo več naredili in izboljšali. Če omenim samo varstvo okolja, mislim, da se bomo v manjših krajevnih skupnostih lažje prav vsi vključili v akcijo za čisto in zdravo okolje.«

Kultura in humanost sta si podali roke

Gledališčniki presenetili invalide

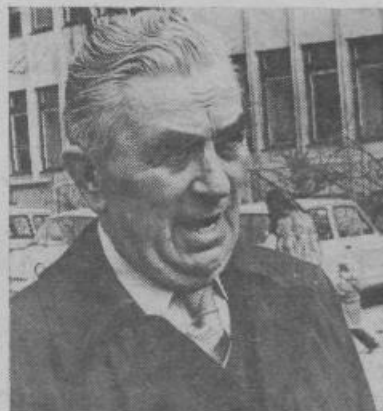
Člani kolektiva Mestnega gledališča ljubljanskega, med katerimi je precej šiškarjev, pravijo, da jim je potovanje tako rekoč že v krvi, saj ima njihova ustanova značaj potujočega gledališča že od ustanovitve sem. S takšno naravnostjo so neskromno udeleženi pri opravljanju kulturnega poslanstva in širjenju gledališke kulture v vseh krajih naše ožje in širše domovine in vseh okoljih, kamor zaradi tehničnih ali gmotnih razmer ne zaide nobena druga gledališka hiša. V okviru svojih možnosti gostujejo povsod, kamor jih povabijo, čeprav mnogokrat lahko pokrijejo samo najnujnejše stroške.

Pred dvema letoma pa so prišli še na izvirno idejo in samoiniciativno ustanovili izven Talijanskega hrama, lahko bi rekli, nekakšno »gledališko karavano«; z njeno pomočjo, s prirejanjem prireditev in predstav naj bi zbirali sredstva za strokovno izpopolnjevanje svojih članov. Zamisel za ustanovitev takšne skupine se je rodila pravzaprav pri Zlatku Sugmanu in je zato na njem tudi obvisla dolžnost vodje skupine.

Doslej so se odpravili že na dve strokovni ekskurziji: najprej v London, stičišče modernih gledaliških tokov, nato pa še na Škotsko in povsod so za poslastek še občudovali arhitekturne in zgodovinske znamenitosti. Osnovni kapital za ekskurzije so prispevali gledališčniki sami, ostalo pa z različnimi prireditvami in prispevki nekaterih delovnih organizacij. V ta namen so naštevali tudi komedijo Cvetka Golarja »Vdova Rošlinka« v režiji Zarka Petana. Z njo so gostovali po Sloveniji in med rojaki v tujini.

Čeprav so prisiljeni zbirati sredstva za svoje strokovno izpopolnjevanje na vse mogoče načine, ne poznajo sebičnosti, kadar gre za širjenje gledališke kulture v humane in človekoljubne namene.

Lep zgled je njihova gledališka skupina pokazala 16. februarja, ko je ob polnem razumevanju Uprave MGL dala društvu invalidov Ljubljana-Šiška brezplačno predstavo komedije »Vdova Rošlinka« izključno za njegove člane. Ganljivo je bilo videti prizadete in težko pokretne ljudi, zlasti invalide-vozičkarje, kako so polnili dvorano skoraj do zadnjega sedeža, njihove obraze v prijetnem pričakovanju začetka predstave in kako so z aplavzi iskrenega navdušenja nagrajevali igralce.

Tone Medved: »V krajevni skupnosti Zgornja Šiška živi že prek 8.000 občanov, kar se mi zdi mnogo preveč za dobro poznavanje med seboj in tudi za možnost sodelovanja v krajevni samoupravi. Prav tako so interesi krajanov v tej krajevni skupnosti dokaj različni. S čisto drugačnimi problemi se na primer ukvarjajo prebivalci novega naselja z bloki in stolpnici, drugačne želje imajo občani v zasebnih novejših hišah in spet drugačne skrbi v starejšem delu naselja od Vodnikove ceste do Šišenskega hriba. Mislim, da bodo imeli v manjših krajevnih skupnostih občani več možnosti medsebojnega poznavanja in vključevanja v delo krajevne skupnosti, pomislek imam le, koliko več sredstev bo treba za to.«